

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Prosodia In Vocabularium Bilingue, Latinum, Et
Lusitanum, Digesta, In Qua Dictionum Significatio, Et
Syllabarum Quantitas Expenditur**

Pereira, Bento

Eborae, 1732

Breves, de que usaram os Antigos na letra H.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60012)

- Mater. 1. & 2. corr.*
 Eji hyssopum sic cum, calidum quoque, tertius illi.
 Hyssopus humidus. O succo dos vins de carneiro,
 Hyssopites, e, m. g. Vinho adubado com hyssopo herua. 2. 3. b.
 * Hystris, æ, f. g. O ventre, a madre, ou as parias do parto. 2. 3. b. L. M.
 * Hystralgia, æ, f. g. O mal de madre. 2. b. L. M.
 * Hystrica, æ, f. g. A doense de dor de madre, ou o mal de madre. 2. 3. b. Turn.
 * Hystricia, orum, n. g. pl. Festas de Venus em Athenas, em que se sacrificavam porcos. 2. b. Cerd.
 * Hystricobulbia, æ, f. g. Conselho fora de tempo, tardio, arrependimento. 2. 3. b. 4. l. p. ac. G. ac. (Am.)
 * Hystricobulus, i, m. g. O que se aconselha tarde. 2. 3. b. p. l.
 * Hystrilogia, æ, f. g. Mudança desordenada das palavras. 2. 3. 4. b. Amalib.
 * Hystrilogus, i, m. g. O que falla desordenadamente. 2. 3. b. Amalib.
 * Hystrigenes, eos. Consaultima no nascimento. 2. 3. 4. b. Graec.
 * Hystreron proteron. Figura, com que as primeiras consas se dizem em ultimo lugar. 2. p. b. 4. l. Calep.
 * Hystronomia, æ, f. g. O nome, & fama depois da morte. 2. 3. b. 4. l. Amalib.
 * Hystronotus, i, m. g. O homem, a que em vida fazem exequias, cuidando ser morto. 2. 3. b. Amalib.
 * Hystricula, æ, f. g. Animo invejoso. 2. 3. b. Amalib.
 * Hystricis, f. g. O porco espinho. Incr. b. Plin.
 * Hyzimethon. Coma Beronices constellacão. 2. 3. b. Fox Arab.

Breves, de que usaram os
Antigos na letra

H.

- H. Honestas, Hæc, Hæres, Homo, Habet, Hora, Hæ.
 Hadrianus Hora.
 H. ED. Q. C. P. AM. FE. Hoc ædificium, quod cernis
 pendens amator, fecit. H. A. I. R. Honore accepto impen-
 sam remisit. H. B. Hæres bonorum. H. B. F. Homo bonæ
 fidei. H. C. Hunc. H. C. AM. N. Hunc amicum nostrum.
 H. C. I. R. Honore contentus impensam remisit.
 H. C. I. S. P. Honore contentus impensam sua posuit. H. C.
 L. Hunc locum.
 H. C. L. R. O. Hunc locum Romanum. H. C. O. G. Hæredem
 cognorem, Hæredem cognovit. H. C. V. Huc viæ H.
 D. Hic dedicavit. H. D. D. Hic dedicârunt, Hic dedicant.
 H. D. D. Hoc dono datur. H. D. M. Hæc domus mor-
 tuæ. H. E. M. T. B. N. R. Hoc est memoria Tributorum.
 H. E. R. S. Hærculis sacrum. H. F. Hic fundavit, Honesta
 fortuna, fundat.
 H. L. Hæreditatis iure. Hærcle juravit, Hic invenies.
 H. C. I. N. E. D. F. R. E. G. Hic invenies ædificium regale.
 H. C. L. O. C. H. A. E. R. N. O. N. S. E. Q. Hic locus hæredem
 non sequitur. H. L. N. Honesto loco natus. H. L. H. N. S.
 Hic locus hæredem non sequitur.
 H. M. Honesta mulier, Ho a mala, Hora mortis Hoc mo-
 numentum. H. M. A. D. H. N. T. R. A. N. Hoc monumen-
 tum ad hæredes non transeat. H. M. D. M. A. Huic mo-
 numentu dolus malus abfit.
 H. M. H. E. N. S. E. Q. Hic monumentu hæredes ejus non
 sequuntur. H. M. M. Hic memoria mirabilis. H. M. P.
 Hic memoria posuit. Hic monumentum posuit.
 H. M. S. M. Hic mater sua mortua, vel Hora mala sumpto
 in moram.

- H. M. S. S. E. H. N. S. Hoc monumentu sine successoribus
 eadem hereditate non succedit. H. M. Hyannus.
 H. O. Homo, Honestus. H. O. H. Homo honestus. H. O. M.
 Homo. H. H. O. N. Homo Honestus. H. O. R. VI. Hora
 sexta. H. O. S. Hostis.
 H. H. O. S. Hic hora secunda. H. P. Honesta persona, Ho-
 nesta puella. Hora pessima. Hic posuit. H. R. P. S. hære-
 diatis possessor. H. P. S. hora pessima. H. R. hæres. H.
 R. honesta ratio. H. R. I. P. hic requiescit in pace. H.
 S. hora secunda. hic sita. Hic sunt, hostia sacrilega.
 H. S. B. hostibus. H. S. E. Hic sepultus est, hic situs est. H. S.
 H. N. S. hoc sepuleru hæredes non sequuntur. H. S. P. L.
 M. A. hæc sepultura modò aucta. H. S. S. hostes. H. S.
 hostes sacrilegi. H. S. S. hic sepulti sunt. H. S. V. F. M.
 hoc sibi vivens fieri mandavit. H. S. Sertertium.
 H. V. huju. H. V. honesta vita. H. V. B. P. herus verus
 bonorum possessor.

J A.

- J. A. æ, f. g. A violeta: estrada, rua, voz, força, gritaria; i-
 tem, Ja, a filha menor de Atlante. Graec.
 * Jabyzos, i, m. g. Licor preciosissimo misturado com a myrrida.
 2. b. Onom. M.
 Jacca, vel Jaccha, æ, f. g. Facca, cidade antiga de Navar.
 ra; item, a flor; item, a gritaria. Graec.
 * Jaccea, æ, f. g. Amores perfectos, ou serafica flor. Diosc.
 * Jacchada, arum, f. g. pl. Coroas de flores. p. b.
 * Jacchus, i, m. g. O gritador, o vinho, o Deus Baccho. Virg.
 Eclog. 7.
 Populus Alcide, gratissima vitis Jaccho.
 * Jacha, æ, f. g. Estrella fixa, nebulosa junto ao escorpião. 2. b.
 Jacea, æ, f. g. Herva de alagoas. 1. b. H. P.
 * Jacentiva arbores. Arvores cabidas por terra. 1. b. 3. l. Salin.
 * Jacentia bona. Bens caducos. 1. b. Cod. II.
 * Jacens hereditas. Herança antes da posse, ou bens, cujo se-
 ñor se ignora. 1. b. L. I. C.
 Jaceo es cui, citum. Fazer, estar deitado, morto, sepulto
 do, estender-se: estar miseravel, desprezado, abarido, hu-
 milde, sem prestimo, baldado. &c. 1. b. Virg. Eclog. 7.
 Strata jacens passim sua queque sub arbore poma
 Jacio, is, jeci, jactum. Lançar, ativar, arremessar, come-
 çar, avulgar, &c. 1. b. Virg. Aeneid. 5.
 Et jactis: arrecta mentes, stupefactaque corda.
 Jacto as, avi, atum, freq. Lançar a miude, &c. Item, jactar
 se, vaãgloriar-se, gabar-se, revolver em o animo, molestar
 acossar, affliger, fallar vaãmente. &c. de balde, &c. Cic.
 Jactito, as, avi, atum, freq. Lançar amuide, &c. Gabar-se
 vaãgloriar-se, &c. 2. b. Liv.
 Jactus, a, um. Consa lançada, posta, constituida, &c. Cic.
 Jactus, us, m. g. O lanço, o tiro, o alijamento. &c. Cic.
 * Jactabundus, a, um. Consa muito gabadora de si. 2. l.
 Jactanter, adv. Com jactancia, gabandose, &c. Tacit.
 Jactantia, æ, f. g. A jactancia soberba, vaãgloria, o gabar-se
 &c. Cic.
 Jactatio, onis, f. g. Sacudimento, acossamento, &c. Item, a
 jactancia, vaãgloria, &c. 2. incr. l. Cic.
 Jactator, oris, m. g. Gabador de si, jactancioso, vaãglori-
 oso, &c. 2. incr. l. Quintil.
 Jactatus, a, um. Consa acossada, perseguida, lançada por di-
 versas partes, espathada, &c. 2. l. Virg. Aeneid. 1.
 His accensa super jactatos equore toto.
 Jactatus, us, m. g. O movimento sacudimento, abatimento,
 acossamento, &c. 2. l. Ovid. Met. 6.
 Excussit pennas, quarum jactatibus omnis.
 Jactuosus, a, um. Consa gabadora de si mesma, jactanciosa,
 &c. 3. l. Cic.
 Jactuose, adv. Com jactancia, gabandose, &c. 3. l. Cic.
 Jactura, æ, f. g. A perda, o dano. 2. l. Ovid. Met. 1.